

Συνέδριο της ελπίδας, το 1ο συνέδριο νεολαίας του ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής

Ρεπορτάζ - Φωτογραφίες:
Σπύρος Κουζινόπουλος

Πλημμυρισμένες από Ελλάδα, ήταν οι καρδιές των περίπου 60 νέων ομογενών μας από 14 χώρες της Αφρικής και της Ασίας, που πήραν μέρος στο ιδρυτικό συνέδριο της Νεολαίας του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού Ασίας-Αφρικής που πραγματοποιήθηκε στις 6,7 και 8 Φεβρουαρίου στις αίθουσες του ξενοδοχείου «Παλαιστίνη» της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου. Και στο τριήμερο αυτό, αναβαπτισμένοι στη μεγάλη κολυμβήθρα του ελληνισμού, αποφάσισαν να συντονίσουν τις προσπάθειές τους και να εργαστούν δραστήρια, προκειμένου το ζωντανότερο κομμάτι των απόδημων ελλήνων σ' αυτές τις δύο ηπείρους, οι νέοι, που αποτελούν την ελπίδα και το αύριο του ελληνισμού να δραστηριοποιηθούν, να διατηρήσουν τις ρίζες τους με την Ελλάδα, να επιλύσουν τα προβλήματά τους και να βελτιώσουν τη θέση τους στις χώρες, στις οποίες ζουν. Είναι ενθαρρυντικό το ότι μετά το συνέδριο της απόδημης νεολαίας της Ασίας και Αφρικής, θα πραγματοποιηθούν ανάλογα συνέδρια των ομογενών νέων στην Αυστραλία, στα τέλη Μαρτίου και στην Αμερικανική ήπειρο, τον Απρίλιο. Τα συνέδρια αυτά μαζί με το συνέδριο της απόδημης νεολαίας της Ευρώπης, που είχε διοργανωθεί πέρσι, θα οδηγήσουν στη δημιουργία ενός παγκόσμιου συμβουλίου νεολαίας.

Ο Πατριάρχης Αλεξάνδρειας και πάσης Αφρικής κ.κ. Πέτρος κηρύσσει την έναρξη του 1ου Συνεδρίου Νεολαίας ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής.

Εναποδέτουμε τις ελπίδες στους απόδημους νέους μας

Οι νέοι που παρακολούθησαν το 1ο Συνέδριο Νεολαίας του ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής, το οποίο πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, απέστειλαν με τα ψηφίσματα και τα πορίσματά τους ένα πολύ δυνατό μήνυμα με πολλούς αποδέκτες, το οποίο πιστεύουμε ότι θα το λάβουν σοβαρά υπόψη τους η κυβέρνηση και τα πολιτικά κόμματα του τόπου, η πνευματική ηγεσία μας, ο επιχειρηματι-

Ακουσαν ακόμη περισσότερα οι σύνεδροι, τα μέλη της διακομματικής επιτροπής της Βουλής για τον απόδημο ελληνισμό, ο Γενικός Γραμματέας Απόδημου Ελληνισμού Σταύρος Λαμπρινίδης και τα μέλη του προεδρείου του ΣΑΕ για την κατάσταση στο Ισραήλ, καθώς και για την αγωνιώδη προσπάθεια των 60-70 Ελλήνων που σήμερα ζουν στα Ιεροσόλυμα - από τους 12 χιλιάδες Έλληνες που υπήρχαν εκεί μέχρι τον πόλεμο - να κρατήσουν

οδο των χωρών, στις οποίες ζουν και εργάζονται.

Χρουν ακόμη στα αυτιά μας τα συγκλονιστικά λόγια του 20χρονου Χρήστου Παπατάκη από την Αντίς Αμπέμπα της Αιθιοπίας, ο οποίος στο κλείσιμο του συνεδρίου, όταν ζητήθηκε από τους εκπροσώπους της απόδημης ελληνικής νεολαίας των δύο ηπείρων να πουν τα συναισθήματά τους για την πατρίδα-Ελλάδα, ξέσπασε:

«Νιώθω σαν τον έμπορο που ταξιδεύει για βδομάδες μέσα στην έρημο και μετά από περιπλάνηση βρίσκει ένα ποτήρι νερό. Αυτό είναι η Ελλάδα, αυτό νιώθουμε για την πατρίδα, την οποία έχουμε βαθιά κλεισμένη στην καρδιά μας». Συναισθήματα για την Ελλάδα, απλά και ειλικρινή, εξέφρασαν με το δικό τους τρόπο η Ναταλία Ιβαντζίδα από το Καζακστάν, ο Δημήτρης Μπούντρεφ από το Ουζμπεκιστάν, ο Χριστόφορος Πολίτης από το Λίβανο, η Κατερίνα Κάρμη από το Ισραήλ, ο Παντελής Αντωνόπουλος από τη Ζιμπάμπουε, ο Μαχμούντ Ελ Νεϊράτ από την Ιορδανία, η Δέσποινα Σπανού από τη Λιβύη, η Χριστίνα Στεφάνου από τη Συρία και τα άλλα παιδιά.

Αυτούς τους νέους και μαζί τους τις χιλιάδες, τα εκατομμύρια των ομογενών νέων μας και τους γονείς τους σε όλο τον κόσμο, έχουμε καθήκον και υποχρέωση να μην τους απογοητεύσουμε. Αλλά σκύβοντας στοργικά στα προβλήματά τους, να τους βοηθήσουμε, ώστε διατηρώντας τη γλώσσα, την ορθόδοξη χριστιανική τους πίστη και τον υπέρλαμπρο ελληνικό πολιτισμό, να αποτελέσουν τους καλύτερους πρεσβευτές της Ελλάδας στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Η δημιουργία των τμημάτων νεολαίας του ΣΑΕ στην Ευρώπη πέρυσι, σε Ασία-Αφρική το Φεβρουάριο, στην Αυστραλία τον Μάρτιο και στην Αμερικανική ήπειρο τον Απρίλιο, αποτελούν ένα καλό ξεκίνημα για το αγκάλιασμα των απόδημων νέων. Αρκεί να υπάρξει συνέχεια... ■

Στιγμιότυπο από την αίθουσα όπου διεξήχθη το Συνέδριο.

κός κόσμος και καθένας, ο οποίος ασχολείται με τα κοινά. Και επιτέλους, με πρόγραμμα και στρατηγική, θα χαραχθεί πιο δυναμικά και περισσότερο αποτελεσματικά η στάση μας σχετικά με τον απόδημο ελληνισμό, ώστε να μην υπάρξουν και στο μέλλον «χαμένες πατρίδες».

Είδαν πολλά με τα μάτια τους οι σύνεδροι στην Αλεξάνδρεια, αντικρίζοντας από κοντά τα φανερά σημάδια της εγκατάλειψης στην άλλοτε Μητρόπολη του ελληνισμού με τους 140.000 ομογενείς στην περίοδο του μεσοπολέμου. Στην Αλεξάνδρεια του Μεγάλου Αλεξάνδρου, των Πτολεμαίων και του Καβάφη, στην οποία απέμειναν σήμερα όλο κι όλο κάπου 400 ψυχές να φυλάσσουν τις Θερμοπύλες του Ελληνισμού.

την ελληνικότητα και την Ορθόδοξη πίστη τους. Για να μην χαθεί ο εκεί ελληνισμός. Πολύ περισσότερο επειδή οι Άγιοι Τόποι δεν μπορούν να επιβιώσουν χωρίς τους Έλληνες. Το ίδιο και στη Νότια Αφρική, όπου οι ομογενείς τρέπονται σε φυγή εξ' αιτίας της τεράστιας εγκληματικότητας που υπάρχει και η οποία πλήττει ιδιαίτερα τους συμπατριώτες μας. Ανάλογα είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι απόδημοι στις περισσότερες αφρικανικές και ασιατικές χώρες.

Το ενθαρρυντικό και παρήγορο συνάμα, είναι ότι παρά τις αντιξοότητες, δεν το βάζουν κάτω. Αντιστέκονται και παλεύουν για μία καλύτερη ζωή, συμβάλλοντας παράλληλα τα μέγιστα για την πρό-

Σαν το νερό στην έρημο είναι η Ελλάδα για τους νέους αποδήμους

Σαν ένα ποτήρι νερό στην έρημο είναι η Ελλάδα, που την κρατούν βαθιά κλεισμένη στην καρδιά τους, τα μέλη της εννιαμελούς συντονιστικής επιτροπής της Νεολαίας του ΣΑΕ Ασίας-Αφρικής τα οποία εκλέγησαν στο πλαίσιο του τριήμερου ιδρυτικού συνεδρίου που ολοκληρώθηκε στην Αλεξάνδρεια.

Τους στόχους που θέτουν για το άμεσο μέλλον παρουσίασαν στη διάρκεια συνέντευξης τύπου που δόθηκε με την ολοκλήρωση του ιδρυτικού συνεδρίου της Νεολαίας του ΣΑΕ Ασίας-Αφρικής, τα μέλη της συντονιστικής επιτροπής, Ζρεκάτ Παναγιώτης-Χάλεντ, από την Ιορδανία, Νικόλας Κατσιμπής από την Αίγυπτο, Βαρνάβας Κυριάκου από την Νότιο Αφρική, Δημήτρης Μπούτρεφ από το Ουζμπεκιστάν, Χριστόφορος Πολίτης από το Λίβανο, Χρίστος Παπατάκης από την Αιθιοπία, Ανδρέας Ρούσος από την Αίγυπτο, Ναταλία Ιβαντζίδη από το Καζακστάν και ο Χαράλαμπος Χριστοφόρου από τη Νότιο Αφρική.

Τα μέλη της συντονιστικής επιτροπής δήλωσαν ότι το επόμενο διάστημα θα προσπαθήσουν να ενημερώσουν τους νέους των χωρών, στις οποίες ζουν, αλλά και να συντονίσουν τις προσπάθειές τους, προκειμένου η πρωτοβουλία που ξεκίνησε από την Αλεξάνδρεια να αποκτήσει γερές ρίζες και η επιτροπή νεολαίας να μπορεί να συντονίζει τις δραστηριότητες των απόδημων Ελλήνων νέων που ζουν στις δύο αυτές ηπείρους.

«Έχουμε βαθιά χαραγμένη μέσα στην καρδιά μας την Ελλάδα. Εκεί που ζούμε, στις χώρες της εγκατάστασης μας, η Ελλάδα είναι πάντα βαθιά μέσα μας», ήταν συμπυκνωμένα τα λόγια των παιδιών της συντονιστικής επιτροπής, αλλά και των άλλων αντιπροσώπων των απόδημων νέων από τις 15 χώρες που πήραν μέρος στο συνέδριο.

«Νιώθω σαν έμπορος που ταξιδεύει για βδομάδες μέσα στην έρημο και μετά

Το 9μελές προεδρείο της νεολαίας ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής.

από περιπλάνηση βρίσκει ένα ποτήρι νερό. Αυτό είναι η Ελλάδα, αυτό νιώθουμε για την πατρίδα που την έχουμε βαθιά κλεισμένη στην καρδιά μας», είπε χαρακτηριστικά ο νεαρός εκπρόσωπος της ομογενειακής νεολαίας της Αιθιοπίας Χρίστος Παπατάκης.

«Το Καζακστάν είναι πατρίδα για τους Καζάκους, για μας πατρίδα μας είναι η Ελλάδα», δήλωσε η Ναταλία Ιβαντζίδη από το Καζακστάν, ενώ ο Δημήτρης Μπούτρεφ από το Ουζμπεκιστάν παρατήρησε

βαθεία συγκινημένος: «Γεννήθηκα εκεί και δεν μπορώ να μη πω ότι το Ουζμπεκιστάν είναι η πατρίδα μου, όμως από την άλλη δεν μπορώ να μη δηλώσω ότι η Ελλάδα είναι η μητρική μου πατρίδα». Και ο Χριστόφορος Πολίτης από το Λίβανο πρόσθεσε: «Τι να πω για την Ελλάδα! Όταν την σκέφτομαι συγκινούμαι βαθιά. Αισθάνομαι Έλληνας. Και γιατί να μη το αισθάνομαι τη στιγμή που οι Λιβανέζοι με αναφέρουν, όχι με το όνομά μου, αλλά ως Χριστόφορος ο Έλληνας;».

Γρηγόρης Νιώτης:

Ελπιδοφόρο το Συνέδριο Νεολαίας του ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής

Ο νέος υφυπουργός Εξωτερικών και μέχρι πρότινος πρόεδρος της διακομματικής επιτροπής της Βουλής για τον Απόδημο Ελληνισμό, Γρηγόρης Νιώτης, επικεφαλής αντιπροσωπείας της Επιτροπής, όχι μόνο παρακολούθησε τις εργασίες του συνεδρίου, αλλά και με τις εποικοδομητικές προτάσεις και τις υποδείξεις του, όπως επίσης με τη συνεργασία που είχε με τους περισσότερους αντιπροσώπους του συνεδρίου, βοήθησε σημαντικά οι εκπρόσωποι της απόδημης νεολαίας αυτών των δύο ηπειρών να φύγουν από την Αλεξάνδρεια με πλούσια εμπειρία.

Αναφερόμενος στο συνέδριο και στα αποτελέσματα που θα υπάρξουν για την καλύτερη οργάνωση της ομογενειακής νεολαίας μας, ο κ. Νιώτης δήλωσε στην «Ελληνική Διασπορά»: «Μετά την ίδρυση του ΣΑΕ και μετά την μελλούμενη συγκρότηση της παγκόσμιας συνέλευσης του ελληνισμού, κατατάσσω την υπόθεση της νεολαίας ως άμεσης προτεραιότητας, καθώς αποτελεί το συμπληρωματικό επίπεδο αυτών των θεσμών. Δεν μπορώ να διανοηθώ ούτε το ΣΑΕ ως μεγάλης εθνικής εμβέλειας θεσμό, ούτε την παγκόσμια συνέλευση, χωρίς αυτό το απαραίτητο και στρατηγικού χαρακτήρα συμπλήρωμα που είναι η ένταξη των νέων γενεών στους δύο αυτούς θεσμούς και η αυτοοργάνωση της νεολαίας του απόδημου ελληνισμού στο διεθνές περιβάλλον».

“Παρατηρούμε όλα αυτά τα χρόνια”, συνεχίζει ο κ. Νιώτης, “ότι και στο χώρο της νεολαίας υπάρχει ο κατακερματισμός και η πολυδιάσπαση, ο απομονωτισμός που παρατηρούνταν πριν το 1994 στις πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες οργανώσεις του ελληνισμού. Συγχρόνως όμως παρατηρούμε ένα δραματικό φαινόμενο: βαδίζει προς τη δύση της η πρώτη γενεά, ενώ την ίδια στιγμή οι οργανώσεις μας, είτε είναι κοινότητες, είτε είναι εθνικοτοπικές, είτε είναι ομοσπονδίες, κληρικολαϊκές κλπ, περιλαμβάνουν ελάχιστα ποσοστά νέων στις τάξεις τους. Κι

αυτό συμβαίνει, όχι μόνο στις διοικήσεις, αλλά και στα απλά τους μέλη”. “Αρα λοιπόν”, προσθέτει, “έχουμε δυο μεγάλα αιτήματα να καλύψουμε μέσα από την ενεργοποίηση του ΣΑΕ. Πρώτον, να δώσουμε τη δυνατότητα στους νέους στις τέσσερις περιφέρειες του κόσμου, κάτω από την ομπρέλα του, αλλά και με αυτονομία και αυτοοργάνωση, να οργανωθούν. Κατόπιν οι νέοι αυτοί, μόνοι, να απευθυνθούν στη δεύτερη, τρίτη και τέταρτη γενεά και να βρουν διαδρόμους επικοινωνίας. Όχι κατ’ ανάγκην να τους εντάξουν οργανωτικά κάπου, αλλά να ανοίξουν λεωφόρους συνεργασίας και επικοινωνίας, μέσα από το διαδίκτυο, μέσα από εκδηλώσεις, μέσα από προβληματισμούς και πρωτοβουλίες. Πάντως, αποτελεί βασική προτεραιότητα να ανοίξουμε λεωφόρους επικοινωνίας που δεν μπορεί η σημερινή δομή του απόδημου ελληνισμού να διασφαλίσει.

Τέλος ο κ. Νιώτης, μιλώντας στην «Ελληνική Διασπορά», εξέφρασε την ικανοποίησή του, καθώς όπως είπε, το Συνέδριο Απόδημης Νεολαίας που πραγματοποιήθηκε στην Αλεξάνδρεια, αποτελεί μια επιτυχημένη προσπάθεια που έρχεται να προστεθεί στην ολοκληρωμένη μορφή παρέμβασης που πιλοτικά ξεκίνησε το 1998 με τη Νεολαία του ΣΑΕ Ευρώπης και την ιδρυτική της συνάντηση που είχε πραγματοποιηθεί στη Θεσσαλονίκη.

“Η Ευρώπη”, σημειώνει ο κ. Νιώτης, α-

Ο υφυπουργός Εξωτερικών Γρηγόρης Νιώτης χαιρετίζει το Συνέδριο.

ποτελεί τον πιλότο και μπορώ να πω ότι στην Αλεξάνδρεια γεννιέται μία ακόμη ελπίδα. Αυτό το βλέπω από τον τρόπο που οι νέοι αφομοιώνουν και παίρνουν ως δική τους υπόθεση, την υπόθεση της οργάνωσης των απόδημων νέων”.

Παράλληλα ο κ. Νιώτης επισημαίνει ότι δεν πρέπει να υπάρξει επανάπαυση και κατά συνέπεια απογοήτευση. Φέρνει δε ως παράδειγμα, την πρόσφατη επίσκεψη στην Ελλάδα αντιπροσωπείας της απόδημος νεολαίας.

«Κάλεσαν τα παιδιά και αυτά έφυγαν απογοητευμένα από την Ελλάδα, γιατί κανείς δεν τους έδωσε σημασία, πέρα από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης και το Γενικό Γραμματέα Νέας Γενιάς. Πρέπει να τα αναφέρουμε αυτά. Για να μην λέμε μόνο μπράβο. Πρέπει το μπράβο να προστίθεται και σε ευθύνες, γιατί χάθηκαν 3 χρόνια και τώρα δεν πρέπει να χαθεί ούτε ένα δευτερόλεπτο. Δεν κατανώ γιατί η ελληνική πολιτεία πρέπει να πληρώνει χρήματα για να αυτοοργανώσουμε τους δεδομένους και τους αυτονόητους και μάλιστα τους εξερχόμενους. Είναι λίγο σκληρό αυτό που λέω, είναι όλοι φίλοι μου, είναι άνθρωποι με τους οποίους παλέψαμε και παλεύουμε, αλλά έχουνε μεγάλη ευθύνη όχι να παραδώσουν αύριο τη σκυτάλη. Αλλά να προετοιμάζουν. Οπως είναι ευθύνη των πολιτικών να προετοιμάζουμε σωστά, να παραδώσουμε την ηγεσία μας σε επερχόμενες γενιές κλπ.

Όποιος βλέπει αυτή τη δραστηριότητα, αυτήν την υπόθεση, και νομίζει ότι η υπόθεση του Απόδημου Ελληνισμού τελειώνει με το τέλος του δικού του περάσματος κάνει λάθος. Ευτυχώς τέτοιοι ηγέτες δεν είναι ούτε ο Αθηνς ο οποίος είναι πραγματικά μεγάλη ψυχή και μεγάλη καρδιά και αποδεικνύεται και οραματιστής. Ας του δώσουμε μάλιστα και το πλεονέκτημα ότι δεν είναι και εύκολο να διευθύνεις ένα παγκόσμιο δημιούργημα, χωρίς πρώτα να αντιληφθείς ποιες είναι οι απαραίτητες κινήσεις που πρέπει να κάνεις, πως πρέπει να το συγκροτήσεις κλπ.

Χαίρομαι λοιπόν πολλαπλώς τώρα επειδή αυτό είναι μια αυτοδύναμη πρωτοβουλία του ΣΑΕ και μία αυτοτελής και ειλικρινής στήριξη και καθοδήγηση από τη Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού. Τώρα δεν φοβούμαι αρκεί βεβαίως και οι νέοι να μην αντιληφθούν την υπόθεση αυτή ως μία ευκαιρία συνεδριακών συναντήσεων, αλλά να αναδείξουν πραγματικές ηγεσίες, να αναδείξουν οράματα και κυρίως να επιλέξουν τη γλώσσα που μπορεί να τους βγάλει από την απομόνωση και να τους συνδέσει μεταξύ τους. Δεν είμαστε εμείς κατάλληλοι για να πούμε στους νέους, πώς αυτοί θα συνυπάρξουν. Αυτό πρέπει να το κάνουν εκείνοι. Εμείς όμως πρέπει να τους δείχνουμε τους δρόμους, να τους ανοίγουμε τις προϋποθέσεις και πιστεύω ότι είμαστε έτσι σε μια πάρα πολύ καλή προοπτική". ■

Σταύρος Λαμπρινίδης:

Χτίζουμε νέες γέφυρες ανάμεσα

στους Απόδημους και στην Ελλάδα

"**Α**στέρια ενός εννιάου γαλαξία" χαρακτήρισε ο Γεν. Γραμματέας Απόδημου Ελληνισμού Σταύρος Λαμπρινίδης τις Κοινότητες των Ελλήνων της Διασποράς στο χαιρετισμό που απηύθυνε στο Συνέδριο Νεολαίας Ασίας - Αφρικής. Αναφερόμενος, μεταξύ άλλων, στην πολιτική της Γ.Γ.Α.Ε. και στην ειδική έκδοση με τις δραστηριότητες ο κ. Λαμπρινίδης τόνισε τα εξής:

"Από τα αρχαία χρόνια οι Έλληνες μετέφεραν τον πολιτισμό τους σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης, δημιουργώντας νέες πατρίδες και συμβάλλοντας στην εξέλιξη των λαών.

Σήμερα, το 1999, περισσότεροι από 6.000.000 Έλληνες ζουν έξω από τα σύνορα της Ελλάδας. Από τις ΗΠΑ μέχρι τη Ρωσία, από τον Καναδά μέχρι την Αυστραλία, από την Αργεντινή μέχρι την Ουγγαρία, από τη Ν. Αφρική μέχρι τη Γερμανία και την Αγγλία, δεν υπάρχει πα-

γκόσμιο κέντρο, που να μην περιλαμβάνει έναν ενεργό ελληνικό πληθυσμό, στις περισσότερες των περιπτώσεων έναν πληθυσμό που δοκιμάζεται, προσδεύει

και ακμάζει, εδώ και πολλές δεκαετίες ή ακόμα και αιώνες.

Θα μπορούσε κανείς να παρομοιάσει τις κοινότητες των Ελλήνων της Διασποράς με πανέμορφα κλαδιά ενός μεγάλου καρποφόρου δέντρου, που έχει για κορμό και ρίζες την Ελλάδα. Η δελεαστική αυτή αναπαράσταση, όμως, εμπεριέχει τους σπόρους ατροφίας του Ελληνισμού. Διότι, τελικά, κάθε κλαδί αντλεί τη ζωή του από τις ρίζες, και υπάρχει μόνο σαν προέκταση του κορμού. Κάθε ασθένεια του κορμού (οικονομική, επιστημονική, πολιτική) μεταφέρεται και στα κλαδιά. Και, δυστυχώς, το κάθε κλαδί έχει ελάχιστες πιθανότητες να αναπτυχθεί αυτόνομα και να επηρεάσει ευεργετικά τον κορμό (ή τα υπόλοιπα κλαδιά).

Η προσέγγιση της ελληνικής πολιτείας με τον Ελληνισμό της Διασποράς βασίζεται, αντίθετα, στην παρομοίωση του γαλαξία. Στο μοντέλο αυτό η Ελλάδα και οι ελληνικές κοινότητες της Δια-

σποράς αποτελούν αστέρια ενός εννιάου γαλαξία. Τα αστέρια αυτά, όπως είναι αναπόφευκτο, συνταξιδεύουν σε αλληλοεπηρεαζόμενες τροχιές. Παραμένουν, όμως, αυτόφωτα. Η Ελλάδα στέλνει το φως της σε όλες τις κοινότητες, αλλά και αυτές, με τη σειρά τους, φωτίζουν καθημερινά με την παρουσία και τη δράση τους την Ελλάδα και εμπλουτίζονται η καθεμία από το φως όλων των άλλων.

Σε συνέπεια με αυτή την αρχή για έναν δυναμικό, αυτοοργανωμένο, εύρωστο και ακμάζοντα Ελληνισμό, η Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού χαράσσει την πολιτική της και εκπονεί τα πολύμορφα προγράμματά της από το έτος ίδρυσής της, το 1983.

Η έκδοση που κρατάτε στα χέρια σας, καταγράφει πολλές από αυτές τις πολιτικές και τα προγράμματα.

Ενισχύοντας τις υπάρχουσες και χτίζοντας νέες ισχυρές γέφυρες ανάμεσα στους Απόδημους Έλληνες, την Ελλάδα και τις χώρες υποδοχής, ευελπιστούμε να συνεισφέρουμε στη δημιουργία ενός κόσμου πιο πλούσιου σε αξίες και πολιτισμό, σε ειρήνη και ευημερία. Συμμετέχουμε στη γέννηση ενός παγκόσμιου γαλαξία, με την Ελλάδα ανάμεσα στα πιο μεγάλα και φωτεινά αστέρια του". ■

Σ ΑΕ Ασίας Αφρικής:

Ψηφίσματα για επίλυση των προβλημάτων

Η επισήμανση των

βασικών προβλημά-

των που απασχο-

λούν τους Απόδη-

μους Έλληνες στις

χώρες της Αφρικής

Η Αλεξάνδρεια που χάνεται. Πεταμένα σχολικά βιβλία σ' ένα εγκαταλειμμένο τμήμα του ελληνικού Γυμνασίου - Λυκείου.

και της Ασίας, αλλά και η υιοθέτηση ψηφισμάτων για την επί-

λυση των θεμάτων αυτών, ήταν από τα σημαντικότερα αποτε-

λέσματα που προέκυψαν από το ιδρυτικό συνέδριο της νεο-

λαίας του ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής, που πραγματοποιήθηκε

στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου.

Ο Χριστόφορος Πολίτης από το Λίβανο.

Ο εκπρόσωπος της νεολαίας Νότιας Αφρικής Βαρνάβας Κυριάκου.

Στις προτάσεις που διατυπώθηκαν κυριαρχούσαν θέματα εκπαίδευσης, ιδιαίτερα στις χώρες της Μέσης Ανατολής, όπου λείπουν τα σχολεία, τα βιβλία και το απαραίτητο διδακτικό υλικό και οι καθηγητές. Ειδικά για τις χώρες αυτές και κυρίως το Λίβανο, τη Συρία, την Ιορδανία, την Αίγυπτο και τη Λιβύη ζητήθηκε από τους απόδημους νέους η ίδρυση σχολείων, η τοποθέτηση δασκάλων και καθηγητών, όχι με απόσπαση, αλλά με διορισμό εκπαιδευτικών από το χώρο της ομογένειας, καθώς και η δυνατότητα στους νέους να μπορούν να ακολουθήσουν σπουδές όχι μόνο θεωρητικής κατεύθυνσης.

Ειδικότερα για ορισμένες από τις χώρες της Αφρικής και της Ασίας όπου ζουν οι ομογενείς μας, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

- **ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ:** Το μεγαλύτερο πρόβλημα για τους 100 χιλιάδες ομογενείς της Νότιας Αφρικής είναι η γλώσσα, καθώς περίπου οι μισοί ομογενείς δεν μιλούν καθόλου ελληνικά και οι υπόλοιποι δεν έχουν μεγάλη ευχέρεια στην ελληνική γλώσσα, η οποία είναι η τρίτη γλώσσα που μιλιέται στη χώρα αυτή. Εξίσου μεγάλο πρόβλημα είναι η εγκληματικότητα με συνέπεια να λιγοστεύει ολοένα και περισσότερο η ομογένεια, καθώς οι Απόδημοι φεύγουν για την Ελλάδα, την Αυστρα-

λία και την Αμερική. Ένα ακόμη θέμα που αναφέρθηκε είναι και το γεγονός ότι οι Έλληνες δεν παντρεύονται μεταξύ τους και έτσι χάνεται η επαφή με το ελληνικό περιβάλλον.

Στις προτάσεις που διατυπώθηκαν, περιλαμβάνεται η δημιουργία δίγλωσσων σχολείων, η οργάνωση εξαήμερων οργανωμένων σεμιναρίων και η προσπάθεια διατήρησης της έδρας Νεοελληνικών Σπουδών στο πανεπιστήμιο Ραου.

- **ΙΣΡΑΗΛ:** Από τους 30 χιλιάδες Έλληνες που υπήρχαν πριν το 1948 στη χώρα αυτή, έχουν απομείνει μόνο είκοσι οικογένειες που έχουν μοιραστεί σε δύο κοινότητες, στην Παλιά πόλη και στη Νέα πόλη της Ιερουσαλήμ με συνέπεια να μην έχουν καμία επαφή μεταξύ τους. Οι Χριστιανοί θεωρούνται "τρίτης κατηγορίας", ενώ οι Έλληνες δεν μπορούν να έχουν δύο διαβατήρια και αν χάσουν το ελληνικό διαβατήριο δεν μπορούν να φύγουν από τη χώρα. Η πολύ μικρή μαθητική κοινότητα των Ιεροσολύμων αντιμετωπίζει πρόβλημα έλλειψης εκπαιδευτικών και άλλων συγγραμμάτων.

- **ΑΙΓΥΠΤΟΣ:** Οι Έλληνες της Αίγυπτου, όπως και στις περισσότερες άλλες αραβικές χώρες, προσπαθούν να διατηρήσουν τις ελληνικές περιουσίες, καθώς επίσης και να μπορούν να αποκτήσουν την αιγυπτιακή υπηκοότητα, ώστε να μπορούν να εργαστούν. Επισημάνθηκε ότι πρέπει να βρεθούν λύσεις ή κίνητρα, ώστε να παραμείνουν οι ομογενείς νέοι στη χώρα και να εξασφαλίσουν μια αξιοπρεπή ζωή. Όπως τονίστηκε, στη διατήρηση και στην αύξηση του αριθμού των Ελλήνων θα βοηθήσει πολύ η δημιουργία στην Αίγυπτο του Κέντρου "Μέγας Αλέξανδρος" που θα είναι και το πρώτο Κέντρο Μεταπτυχιακών Σπουδών εκτός Ελλάδας. Οι Έλληνες στη χώρα αυτή αισθάνονται περήφανοι που είναι Αιγυπτιώτες και θέλουν να παραμείνουν στις εστίες τους. Από τους συνέδρους επισημάνθηκε ότι είναι αναγκαία μια διακρατική συμφωνία μεταξύ Ελλάδας - Αιγύπτου για την ομαλότερη πρόσβαση μαθητών στα αιγυπτιακά Πανεπιστήμια και την κα-

τάργηση ή μείωση των υψηλών διδάκτρων που καταβάλουν οι Έλληνες φοιτητές στα πανεπιστήμια της Αιγύπτου.

- **ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ:** Στο Χαράρε που είναι η πρωτεύουσα της χώρας, βρίσκεται η μεγαλύτερη ελληνική κοινότητα, ενώ οι ομογενείς δεν διασκεδάζουν με ελληνικά στις εκδηλώσεις, καθώς ακούγεται ξένη μουσική. Δύσκολη είναι και η επαγγελματική αποκατάσταση. Διατυπώθηκε η πρόταση να προγραμματιστούν ελληνικές εκδηλώσεις με φιλοξενούμενους Απόδημους από άλλα μέρη της Αφρικής. Επίσης να τοποθετηθεί εξειδικευμένος Σύμβουλος Επιμόρφωσης στο ελληνικό προξενείο της Ζιμπάμπουε.

- **ΚΑΖΑΚΣΤΑΝ:** Υπάρχει πρόβλημα επικοινωνίας μεταξύ των ελληνικών κοινοτήτων στην πρωτεύουσα Αλμα Ατα, καθώς επίσης στην Τσανμπουλ, στο Τσινκεντ και σε άλλες πόλεις λόγω των μεγάλων αποστάσεων. Υπάρχει έντονο πρόβλημα γλώσσας και λείπουν παντελώς τα ελληνικά σχολεία, ενώ υπάρχει μόνο ένας Έλληνας δάσκαλος ελληνικών στην Αλμα Ατα, ο οποίος κάνει μάθημα τέσσερις ώρες την εβδομάδα στο χώρο της κοινότητας. Στις άλλες πόλεις γίνονται μαθήματα ελληνικών από δασκάλους Καζακούς.

- **ΑΙΘΙΟΠΙΑ:** Απέμειναν περίπου 500 Έλληνες στην Αιθιοπία, οι οποίοι μιλούν αρκετά καλά τα ελληνικά. Το πρόβλημα όμως είναι ότι δεν αναγνωρίζουν τους Έλληνες, διότι δεν γνωρίζουν τον ακριβή αριθμό τους, ώστε να πάρουν και την αιθιοπική υπηκοότητα. Λείπει η επαφή με την Ελλάδα, αλλά και με τους υπόλοιπους ομογενείς της Αφρικής.

- **ΙΟΡΔΑΝΙΑ:** Οι 800 Έλληνες που απέμειναν στην Ιορδανία προέρχονται κατά 95% από μικτούς γάμους και είναι ελάχιστες οι οικογένειες που αποτελούνται μόνο από Έλληνες και Ελληνίδες. Όπως αναφέρθηκε δεν πηγαίνουν πλέον Έλληνες να ζήσουν στην Ιορδανία, δεν υπάρχει σχολείο ελληνικό, αλλά γίνονται μαθήματα ελληνικής γλώσσας από το μοναδικό δάσκαλο που βρίσκεται στη χώρα αυτή.

- **ΛΙΒΑΝΟΣ:** Παρά το γεγονός ότι η

Ο Αλέξης Μισραηίδης από την Αιθιοπία.

μαθητική και φοιτητική κοινότητα στο Λίβανο αριθμεί περίπου 500 μέλη, εντούτοις λείπει ένα ελληνικό σχολικό κτίριο, ενώ επίσης είναι απαραίτητη η δημιουργία ενός εξεταστικού κέντρου στο Λίβανο που θα πιστοποιεί την επάρκεια της ελληνομάθειας.

- **ΟΥΖΜΠΕΚΙΣΤΑΝ:** Δεν υπάρχει ελληνικό προξενείο για να εξασφαλίσει κάποιος διαβατήρια, βίζα ή κάποια άλλα χαρτιά για την Ελλάδα, με συνέπεια να χρειάζεται να ταξιδέψει 3.500 χιλιόμετρα δηλαδή, μέχρι τη Μόσχα, όπου βρίσκεται το κοντινότερο προξενείο.

- **ΛΙΒΥΗ:** Συζητείται η συγχώνευση δύο ελληνικών σχολείων, της Τρίπολης και της Βεγκάζης, λόγω του μικρού αριθμού των μαθητών στο σχολείο της Τρίπολης. Όμως καταβάλλεται προσπάθεια να αποφευχθεί αυτό, διότι σε περίπτωση συγχώνευσης, θα υπήρχε μεγαλύτερη διαρροή μαθητών από το ελληνικό σχολείο της Τρίπολης, λόγω της μεγάλης απόστασης ανάμεσα στις δύο πόλεις. Επίσης προβλήθηκε το αίτημα να υπάρχει επαρκής ενημέρωση των ομογενών στη Λιβύη από το ελληνικό προξενείο, το οποίο θα πρέπει να επιδεικνύει ενδιαφέρον για τα προβλήματα των απόδημων νέων.

Στις προτάσεις που διατυπώθηκαν από τους εκπροσώπους απόδημης νεολαίας στις χώρες της Ασίας και της Αφρικής κυριαρχεί το αίτημα για τη βελτίωση του προγράμματος της κρατικής τηλεόρασης σχετικά με τους Απόδημους Έλληνες, ενώ ζητούν περισσότερα μουσικά και ψυ-

χαγωγικά προγράμματα, αλλά και αθλητικού περιεχομένου κυρίως μπάσκετ και ποδόσφαιρο. Ακόμη περισσότερες ταινίες από τον ελληνικό και τον ξένο κινηματογράφο, προγράμματα από τον απόδημο ελληνισμό καθώς και προγράμματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας και επιμορφωτικές ταινίες με θέματα από την Ελλάδα.

Ακόμη αναφέρθηκε ότι πρέπει να αποσταλούν βιβλία ιστορίας, ελληνικής και ξένης λογοτεχνίας, αλλά και κασέτες εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας, όπως επίσης και παιδικά βιβλία, προκειμένου να δημιουργηθούν δανειστικές βιβλιοθήκες στα γραφεία του ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής, αλλά και στα γραφεία των Ελληνικών Κοινοτήτων.

Παράλληλα, ζητήθηκε να αποστέλλονται περισσότερες μουσικές κυκλοφορίες, ελληνικές εφημερίδες και περιοδικά, όπως επίσης και η δημιουργία ιστοσελίδας με διευθύνσεις και τηλέφωνα νέων που επιθυμούν να πληροφορηθούν άλλους ομογενείς για διάφορα θέματα.

Τέλος προτάθηκε η δημιουργία Ενωσης, ώστε να αποκτήσει νομική υπόσταση ο φορέας της εννεαμελούς Συντονιστικής Επιτροπής Νεολαίας Ασίας - Αφρικής που εκλέχθηκε από το συνέδριο, καθώς επίσης να εξασφαλιστεί η συμμετοχή της απόδημης νεολαίας Ασίας - Αφρικής στους Ολυμπιακούς του 2004 και ακόμη να υπάρχει εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας στο δεύτερο τρίμηνο στρατιωτικής εκπαίδευσης των Αποδήμων. ■

Μαρία - Δέσποινα Βάρακλα:

«Να σώσουμε τον Ελληνισμό των Ιεροσολύμων και τους Αγίους Τόπους»

Συγκλόνησε τους συνέδρους, τους παρατηρητές και τους προσκεκλημένους που παρακολουθούσαν τις εργασίες του ιδρυτικού συνεδρίου της νεολαίας του ΣΑΕ Ασίας -Αφρικής η νεαρή Ελληνοϊσραηλινή Μαρία - Δέσποινα Βάρακλα, όταν ανεβαίνοντας στο βήμα, μίλησε με δραματικό τόνο για τον ελληνισμό των Ιεροσολύμων που χάνεται και το Πατριαρχείο των Αγίων Τόπων που κινδυνεύει από αφανισμό.

Μαρία - Δέσποινα Βάρακλα.

«Όταν ο κόσμος ακούει Ιεροσόλυμα, αμέσως σκέφτεται Αραβες, Ισραηλίτες, προβλήματα πολιτικά, Άγιους Τόπους, προσκυνήματα, Ελληνικό Πατριαρχείο και εκεί σταματά. Υπάρχει όμως και κάτι άλλο: Η ελληνική κοινότητα, οι Έλληνες των Ιεροσολύμων». Και αφού ανέφερε ότι α-

πό τους 12.000 Έλληνες που υπήρχαν εκεί το 1940, απέμειναν σήμερα μόνο 20 οικογένειες, πρόσθεσε αμέσως μετά: «Από τον αφανισμό της ελληνικής κοινότητας, κινδυνεύει πρώτα απ' όλα ο Πανάγιος Τάφος. Οι Άγιοι Τόποι δεν μπορούν να επιβιώσουν χωρίς τους Έλληνες, όπως δεν μπορούν να επιβιώσουν οι ορθόδοξοι

χωρίς ελληνοορθόδοξο κλήρο».

Λίγη ώρα αργότερα, συζητώντας με τη Μαρία - Δέσποινα Βάρακλα, τη ρωτήσαμε τι είναι αυτό που κατά τη γνώμη της πρέπει να γίνει για να σωθεί ο ελληνισμός των Ιεροσολύμων.

«Αυτό που μπορούμε να κάνουμε τώρα», μας είπε, «είναι να ενισχύσουμε τη σχέση της Ελλάδος με τη Κοινότητα των Ιεροσολύμων και, όπως είπα, όχι μόνο μέσω του προξενείου, αλλά με την αποκατάσταση κάποιων ανταλλαγών, γιατί το Ισραήλ δεν είναι και τόσο μακριά από την Ελλάδα. Μπορούν να γίνουν και πολλά άλλα πράγματα. Να γίνεται η παρουσία μας εκεί αισθητή ως κοινότητα. Να ξέρουν ότι υπάρχουμε. Ο Ελληνισμός, η ιστορία του ελληνισμού σίγουρα δε χάνεται. Και να φύγουν οι Έλληνες, η ιστορία μένει. Αλλά ειδικά στα Ιεροσόλυμα, είναι απαραίτητο να υπάρχουν Έλληνες, διότι υπάρχουν μερικά πράγματα, τα οποία απαραίτητως απαιτούν την παρουσία ανθρώπων να τα προστατέψουν, να μείνουν εκεί και να ξέρουν οι υπόλοιποι που ανήκουμε και που ανήκουν. Είναι πολύ σημαντικό αυτό».

Σε ερώτηση εάν αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί και με την ενθάρρυνση κάποιων ελληνικών επενδύσεων στο Ισραήλ, η φλογερή Ελληνίδα από τα Ιεροσόλυμα απαντά καταφατικά:

«Βεβαίως, διότι σήμερα φεύγουν οι νέοι, επειδή δυσκολεύονται και στην επαγγελματική τους αποκατάσταση και στην οικογενειακή τους αποκατάσταση και νομίζω ότι το ελληνικό κράτος μπορούσε να συμβάλει πολύ σ' αυτό. Οι περισσότεροι, από τις 20 οικογένειες που απέμειναν, είναι ηλικίας άνω των 50 ετών. Οι νέοι είναι ελάχιστοι. Είμαστε τόσο λίγοι, που όλοι μας πάντοτε βαδίζουμε ως μία ομάδα και πρέπει να αλληλοϋποστηρίζομαστε ως μία ομάδα, για να μπορούμε να είμαστε δραστήριοι. Απλώς χρειαζόμαστε κάποια υποστήριξη».

Η εγκληματικότητα, το μεγαλύτερο πρόβλημα των Ελλήνων της Νότιας Αφρικής

Η Ματίνα Δούνια, ήταν μία από τις εννέα αντιπροσώπους που εκπροσώπησαν στο συνέδριο της νεολαίας του ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής τους νέους ομογενείς μας της Νότιας Αφρικής. Η Ματίνα, είναι μία δραστήρια νεαρή δικηγόρος και στο συνέδριο της Αλεξάνδρειας πήρε μέρος ως εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Ελλήνων Νοτίου Αφρικής.

Αυτό που «καίει» τους 120.000 και πλέον ομογενείς μας στη μακρινή αυτή αφρικανική χώρα, είναι το τεράστιο πρόβλημα της εγκληματικότητας που πλήττει ιδιαίτερα τους νέους. Τα στοιχεία των Νοτιοαφρικανικών αρχών είναι συγκλονιστικά: Μόνο στη διάρκεια του 1998, διαπράχθηκαν 18.000 δολοφονίες, 36.400 βιασμοί γυναικών, 270.000 διαρρήξεις, 171.500 επιθέσεις, 11.550 ληστείες αυτοκινήτων και 319.000 περιπτώσεις κλοπών.

Η ελληνική παροικία, η οποία θεωρείται από τις πλέον νομοταγείς, περιμένει από την κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής τη λήψη δραστικών μέτρων για να γίνει η χώρα ευνομούμενη και να μπορεί ο λαός της να ζήσει ειρηνικά.

Στη συζήτηση που είχαμε με τη Ματίνα Δούνια, τη ρωτήσαμε ποια είναι τα βασικά ζητήματα που απασχολούν τους νέους Έλληνες στη Νότια Αφρική, πέρα από το εκρηκτικό ζήτημα της τεράστιας εγκληματικότητας, που αναγκάζει τους Έλληνες να πωλούν βιαστικά τις περιουσίες τους και να φεύγουν και το πρόβλημα της ελληνικής εκπαίδευσης.

«Αυτά τα δύο, που αναφέρατε κι εσείς, είναι βασικά τα πιο καυτά θέματα που έχουμε στη Νότια Αφρική και από αυτά βέβαια πηγάζουν και άλλα», μας λέει, και προσθέτει: «Με το σοβαρό θέμα της εγκληματικότητας, που υπάρχει εκεί, τα παιδιά θέλουν να ξέρουν αν θα μπορέσουν να σπουδάσουν στην Ελλάδα. Αν τα πτυχία τους θα μπορούν να αναγνωριστούν στην Ελλάδα.

Ματίνα Δούνια.

Αν εξαιρέσουμε το πρόβλημα της εγκληματικότητας, περνάμε καλά στη Νότιο Αφρική, ζούμε πολύ άνετα και τα πιο πολλά παιδιά έχουν την ευκαιρία να σπουδάσουν. Αλλά η εγκληματικότητα έχει κάνει τη ζωή πάρα πολύ δύσκολη. Και παρά το γεγονός ότι θέλουμε να μείνουμε στη Νότιο Αφρική, έχουν φύγει πάρα πολλοί ομογενείς μας για την Ελλάδα, για την Αγγλία, κυρίως το Λονδίνο, για τον Καναδά και την Αυστραλία. Και τους χάνουμε σιγά-σιγά τους Έλληνες επειδή υπάρχει αυτό το πολιτικό πρόβλημα και η εγκληματικότητα».

Ρωτάμε τη Ματίνα για τις σχέσεις μεταξύ των απόδημων Ελλήνων, κυρίως των νέων και εάν υπάρχουν εκδηλώσεις, πέρα από αυτές που διοργανώνει η Ομοσπονδία των

Ελληνικών Κοινοτήτων της Νότιας Αφρικής.

«Οι νέοι», μας λέει, «είναι πάρα πολύ οργανωμένοι και τα παιδιά έτσι έχουν την ευκαιρία να επικοινωνούν μεταξύ τους, να διοργανώνουν εκδηλώσεις, να συγκεντρώνονται στο τέλος του χρόνου πραγματοποιώντας ένα μεγάλο Συνέδριο. Αρα υπάρχουν ευκαιρίες. Το μόνο πρόβλημα είναι, για το οποίο μας είχε ρωτήσει και ο κ. Νιώτης, ότι δεν υπάρχει ένας χώρος, για παράδειγμα κάποιο καφεενείο που να το ξέρουν και να πηγαίνουν οι Έλληνες για να συναντιούνται εκεί. Δυστυχώς δεν υπάρχει και έτσι έχουμε χάσει τη μεταξύ μας επαφή. Εκτός αν μαζευόμαστε παρέες κάπου. Συχνά, όμως, χανόμαστε, γιατί υπάρχουν οι τεράστιες αποστάσεις που κάνουν δύσκολη την επαφή μας».

Ο πρόεδρος του ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής Στέφανος Ταμβάκης:

«Δυναμώνουμε τη δέση της απόδημης νεολαίας μας σε Ασία και Αφρική»

Τη βεβαιότητα ότι το ιδρυτικό συνέδριο της νεολαίας του ΣΑΕ Αφρικής - Ασίας θα αποτελέσει την απαρχή για μια συνειδητή ενίσχυση της ελληνικής ταυτότητας για τη συμπόρευση, τη συναντίληψη και τη συναδέλφωση των ομογενών νέων στις δύο αυτές ηπείρους, εξέφρασε ο πρόεδρος του ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής και πρόεδρος της ελληνικής κοινότητας Αλεξάνδρειας, Στέφανος Ταμβάκης, μιλώντας στην "Ελληνική Διασπορά".

Ο κ. Ταμβάκης, κάνοντας μια εκτίμηση των αποτελεσμάτων του συνεδρίου, υπογράμμισε ότι αυτό αποτελεί κάτι το πρωτόγνωρο για την ομογενειακή νεολαία στην Αφρική και την Ασία, καθώς έδωσε τη δυνατότητα στους ομογενείς νέους να έρθουν σε επαφή μεταξύ τους και να αναπτύξουν τον προβληματισμό τους. "Προτιμήσαμε την Αλεξάνδρεια λόγω αποστάσεων. Και μόνο το γεγονός ότι ήρθαν τόσο πολλοί νέοι, αποτέλεσε μια μεγάλη επιτυχία. Γιατί δόθηκε η δυνατότητα για πρώτη φορά να γνωριστούν οι νέοι μας μεταξύ τους, αλλά και να συνεχίσουν τη συνεργασία αποτελώντας τους διαδόχους μας στο ΣΑΕ", είπε ο κ. Ταμβάκης.

Σε ό,τι αφορά στα επόμενα βήματα που χρειάζεται να γίνουν, διευκρίνισε ότι πρέπει να δοθούν πρωτοβουλίες στους νέους και να βοηθηθούν, ώστε να δημιουργήσουν ένα άτυπο εννεαμελές όργανο που θα συντονίζει τη δραστηριότητα των απόδημων νέων στην Αφρική και την Ασία. "Νομίζω", είπε, "ότι θα μπορέσει αυτό το εννεαμελές όργανο, να δραστηριοποιηθεί τους επόμενους μήνες και να πα-

ρακολουθεί τις εργασίες του ΣΑΕ Αφρικής - Ασίας, αλλά ταυτόχρονα να συμμετέχει και στα άλλα συνέδρια που θα γίνουν σε όλο τον κόσμο τους μήνες Μάρτιο και Απρίλιο. Έτσι κάποια στιγμή οι αντιπρόσωποι της νεολαίας από όλες τις ηπείρους θα βρεθούν στη Θεσσαλονίκη, που είναι το κέντρο του απόδημου Ελληνισμού, ώστε εκεί να μπορέσουν να θέσουν τα θεμέλια για τη συνέχιση και την ανάπτυξη του ΣΑΕ".

Σχετικά με το έργο που μέχρι τώρα επιτέλεσε το Συμβούλιο Απόδημου Ελληνισμού, ο πρόεδρος του ΣΑΕ Αφρικής - Ασίας εκτίμησε ότι ήταν θετική η μέχρι τώρα πορεία του. "Ο πρώτος μας στόχος", είπε, "ήταν τα δύο πρώτα χρόνια η επικοινωνία και αντιλαμβάνεστε, πόσο δύσκολο ήταν να επικοινωνήσει κανείς με αυτά τα κράτη στη βάση της μαύρης ηπείρου και της αχανούς Ασίας". "Αυτό το πετύχαμε και προχωρήσαμε και λίγο παραπάνω και μπορέσαμε να προβάλουμε αιτήματα που έχουν οι απόδημοι στην Αφρική και την Ασία, όπως είναι η προμήθεια των οργανώσεών μας με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, η σύνδεση με το Internet, η αποστολή δασκάλων, η αντιμετώπιση της εγκληματικότητας στη Νότια Αφρική, το πρόβλημα στην Τρίπολη της Λιβύης και άλλα πολλά. Για όλα αυτά τα προβλήματα πιέσαμε την Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού και ήδη έχουν αποσταλεί ηλεκτρονικοί υπολογιστές στην Αιθιοπία, το Ζιμπάμπουε, το Ουζμπεκιστάν, το Καζακιστάν και άλλες χώρες. Οι οργανώσεις στις χώρες αυτές αρχίζουν πλέον να συνδέονται με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο που κάνει πιο εύκολη την επικοινωνία. Όλα αυτά δεν θα είχαν γίνει, αν το ΣΑΕ δεν είχε δημιουργηθεί. Θα λειτουργούσε κάθε οργάνωση μόνη της και δεν θα μπορούσαμε καθόλου να επικοινωνούμε. Οι οργανώσεις που υπάρχουν στην Αφρική είναι οργανώσεις που λειτουργούν πολύ καλά. Απλά το ΣΑΕ πρέπει να είναι η ομπρέλα, όπως λέει και

Στέφανος Ταμβάκης.

ο Γενικός Γραμματέας Απόδημου Ελληνισμού κ. Λαμπρινίδης, δηλαδή ένα συμβουλευτικό όργανο που θα συσπειρώνει τις ομογενειακές οργανώσεις και θα μπορεί να παρέχει βοήθεια στις δραστηριότητές τους".

Τέλος σε ερώτηση, αν αυτά τα τρία χρόνια που λειτουργεί το Συμβούλιο Απόδημου Ελληνισμού, κατάφερε να γίνει ένας οργανισμός με κύρος και ακτινοβολία ο κ. Ταμβάκης παρατήρησε: "Διαπιστώνω ότι πλέον υπολογίζεται το ΣΑΕ ως ένα διεθνές όργανο και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το εννεαμελές συμβούλιο του ΣΑΕ εκπροσωπεί όλο το φάσμα του ελληνισμού στον κόσμο, καθώς τα μέλη του προέρχονται από την Αμερική, την Ευρώπη, την Ωκεανία, την Αφρική, από παντού. Αυτό δίνει αίγλη στο ΣΑΕ και γίνεται αντιληπτό και στην εκάστοτε τοπική αρχή, αλλά και στην εκάστοτε πολιτική εξουσία ότι ο Έλληνας δεν είναι μόνος του, αλλά έχει συμπαραστάτες τα εκατομμύρια των Ελλήνων από το μητροπολιτικό κέντρο και τις χώρες της διασποράς. Αυτή λοιπόν η οργάνωση που έλειπε, έγινε και εκείνο που θέλουμε να πετύχουμε είναι η περαιτέρω οργάνωση. Γι' αυτό και καλέσαμε τους νέους, ώστε να υπάρξει η συνέχεια. Πιστεύω δε ότι με τα συνέδρια των νέων που πραγματοποιούνται τώρα ενδυναμώνουμε και επαυξάνουμε τη θέση της νεολαίας μας, τη θέση του ομογενειακού ελληνισμού σε όλο τον κόσμο". ■

Ο Ελληνισμός της Αιγύπτου

Ο Ελληνισμός στην Αίγυπτο γνώρισε συνεχή και λαμπρή ακμή επί εκατό και πλέον χρόνια, μέχρι το 1952, όποτε τα εσωτερικά πολιτικά γεγονότα στη χώρα και τα μέτρα που ακολούθησαν (εθνικοποιήσεις, έξαρση αραβικού εθνικισμού) έθεσαν τέλος στην ανοδική πορεία του και βαθμιαία οδήγησαν στην εξασθένηση και τη σημαντική αριθμητική μείωση της παλιάς ισχυρής παροικίας. Στην περίοδο της ακμής της, η ελληνική παροικία της Αιγύπτου περιελάμβανε 140.000 ομογενείς και κατά το 1950 υπερέβαινε τους 100.000. Σήμερα ο Ελληνισμός έχει συρρικνωθεί εντυπωσιακά. Το Κάιρο και η Αλεξάνδρεια αποτελούν τα δύο κέντρα, γύρω από τα οποία έχει συγκεντρωθεί ο μεγαλύτερος αριθμός των Ελλήνων που διαμένουν ακόμη στην Αίγυπτο. Υπολογίζεται ότι το σύνολό τους δεν ξεπερνά πλέον τους 5.000. Από τις άλλοτε πολυάριθμες Ελληνικές Κοινότητες άλλες έχουν διαλυθεί και άλλες συγχωνεύθηκαν, λόγω της συνεχούς μείωσης των μελών τους.

Η πολιτική κατάσταση, όπως διαμορφώθηκε στην Αίγυπτο μετά τις εθνικοποιήσεις του Νάσερ, το 1952, δεν προκάλεσε μόνο τη μεγάλη αριθμητική μείωση του Ελληνισμού στη χώρα, αλλά και τη ριζική αλλαγή της συνθέσεώς του. Το μεγάλο κεφάλαιο, οι διακεκριμένοι επιστήμονες, οι επιτυχημένοι επιχειρηματίες, εγκατέλειψαν τη χώρα. Απέμειναν μόνο εργατοϋπάλληλοι, μικροεπαγγελματίες, λίγοι επιστήμονες κι ελάχιστοι επιχειρηματίες.

Παρ' όλα αυτά όμως, και παρά τους συνεχιζόμενους περιορισμούς που επιβάλλουν οι αιγυπτιακές αρχές, ένας σημαντικός ακόμη αριθμός εμπόρων εργάζεται στην Αίγυπτο. Οι δυσκολίες που συναντούν, κυρίως οι νέοι, εμφανίζονται πρώτα στη διαδικασία εξασφάλισης άδειας παραμονής, καθώς χορη-

γείται, συνήθως, ολιγόμηνη, συνεχίζονται στη διαδικασία αποκτήσεως άδειας εργασίας, που γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη και κορυφώνονται με την πλήρη απαγόρευση εγγραφής ξένων στο εμπορικό μητρώο, γεγονός που τους στερεί το δικαίωμα ασκήσεως του επαγγέλματος του εμπόρου και του βιομηχάνου. Επιτρέπεται να αναπτύξουν δραστηριότητα στον τομέα αυτό μόνο αν έχουν συνέταρο Αιγύπτιο, ο οποίος θα συμμετέχει με το 51% του κεφαλαίου.

Τέλος, σημαντικός αριθμός Αιγυπτωτών μετανάστευσε στην Αυστραλία, όπου έχει ιδρύσει οργάνωση με την επωνυμία «Ένωση Ελλήνων Αιγύπτου και Μέσης Ανατολής», ενώ άλλοι στράφηκαν προς τη Νότιο Αφρική ή διάφορες Ευρωπαϊκές Χώρες και τον Καναδά και οι περισσότεροι επέστρεψαν στην Ελλάδα.

Η Κοινότητα Καΐρου

Η Ελληνική παροικία του Καΐρου δέχθηκε, όπως και ο υπόλοιπος Ελληνισμός της Αιγύπτου, τις συνέπειες των μέτρων του 1952, οι οποίες ήταν η συρρίκνωσή της και η ριζική αλλαγή της συνθέσεώς της. Έτσι, σήμερα, με την Ελληνική Κοινότητα Καΐρου έχουν ενωθεί οι Κοινότητες Βέγγας, Ζαγαζίκ, Σιμπίν Ελ Κομ, Τάβτας, Χελουάν, Σουέζ, Μίνιας και Ζεϊ-

τούν. Εκτός από την Ελληνική Κοινότητα του Καΐρου, υφίστανται ακόμη οι ολιγάριθμες Κοινότητες του Πορτ-Σαϊδ και της Ισμαηλίας.

Υπολογίζεται ότι ο Ελληνισμός που παραμένει σήμερα στην περιοχή του Καΐρου δεν ξεπερνά τα 1.100 άτομα.

Η παραχώρηση της αιγυπτιακής ιθαγένειας σε 600 ομογενείς, σημαντικό ποσοστό των οποίων είναι πάροικοι του Καΐρου, έλυσε πολλά προβλήματα που αντιμετώπιζαν σε σχέση με τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες. Δεν κάλυψε όμως το μέτρο ορισμένες ελληνικές επιχειρήσεις, π.χ. ποτοποιίας, οι οποίες ουσιαστικά αναγκάστηκαν να κλείσουν. Πολλοί από αυτούς που έλαβαν την αιγυπτιακή ιθαγένεια, εξ' άλλου, είναι υπερήλικες, άτομα που έχουν ήδη αναχωρήσει από τη χώρα ή άτομα άγνωστα στις εκεί Ελληνικές Αρχές.

Από πλευράς κοινοτικής οργάνωσης, παρατηρείται ότι πολλοί Έλληνες με κοινό τόπο καταγωγής έχουν οργανωθεί σε τοπικούς συλλόγους. Υπάρχει ακόμα Εμπορικό Επιμελητήριο, καθώς και ένας αριθμός οργανώσεων φιλανθρωπικού χαρακτήρα, πολλές από τις οποίες έχουν ιδρυθεί ήδη από τις αρχές του αιώνα.

Όμως, η συνεχής συρρίκνωση της παροικίας και το οικονομικό της αδυνάτισμα περιορίζει αναγκαστικά από χρόνο σε

χρόνο τη φιλανθρωπική και κοινωνική δραστηριότητα των σωματείων της.

Στο Κάιρο υπάρχουν τα εξής Ελληνικά εκπαιδευτήρια:

α) Η «Αχιλλοπούλειος Δημοτική Σχολή», που περιλαμβάνει και Νηπιαγωγείο, με σύνολο 59 μαθητών, η οποία υπάγεται στην Ελληνική Κοινότητα Καΐρου, διευθυνόμενη από την Εφορία Σχολών της.

β) Η «Αμπέτειος Σχολή», η οποία ιδρύθηκε από τους αδελφούς Αμπέτ το 1860, με την προτροπή του τότε Αρχιεπισκόπου Σινά Κυρίλλου ανήκει στο ανεξάρτητο «Ίδρυμα της Αμπετείου Σχολής» και διευθύνεται από Εφορία, στην οποία προεδρεύει ο εκάστοτε Αρχιεπίσκοπος Σινά. Η Αμπέτειος Σχολή περιλαμβάνει Γυμνάσιο και Λύκειο (γενικής κατευθύνσεως και επαγγελματικό). Η Σχολή έχει, συνολικά, 75 Έλληνες μαθητές. Το Αιγυπτιακό της τμήμα έχει περίπου 700 Αιγυπτίους μαθητές.

Η Κοινότητα Αλεξανδρείας

Οι Έλληνες υπήκοοι στην Αλεξάνδρεια υπολογίζονται, περίπου, 1.100. Από αυτούς, οι 354 απέκτησαν την Ελληνική ιθαγένεια, έχουν ουσιαστικά εγκατασταθεί στην Ελλάδα, διατηρούν όμως και το δικαίωμα διαμονής τους στην Αίγυπτο για λόγους προστασίας των συμφερόντων τους.

Αξίζει να αναφερθεί ότι τη μεγάλη πλειοψηφία των μελών της παροικίας α-

Με τη βοήθεια και της Ελλάδας χτίζεται η νέα βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας.

ποτελούν άτομα μεγάλης ηλικίας (ο μέσος όρος ηλικίας τους πρέπει, πλέον, να πλησιάζει τα 60). Έτσι, η παροικία στο σύνολό της θα μπορούσε να χαρακτηριστεί γερασμένη, χωρίς μάλιστα μεγάλη πιθανότητα ανανεώσεώς. Επιπλέον, η διαδρομή των μελών της, η οποία ακολούθησε με τα γνωστά πολιτικά γεγονότα, συνεχίζεται αλλά ο ρυθμός της είναι βραδύτερος

απ' ότι στο παρελθόν.

Παρά ταύτα όμως, υπάρχει μια σημαντική ομάδα νέων επιχειρηματιών, η οποία κατά το 1990 ανέλαβε τα ηνία της Κοινότητας, με συνέπεια η

Από τον πλούτο των εφημερίδων του Ελληνισμού της Αιγύπτου την περίοδο της ακμής των ελληνικών κοινοτήτων.

Ελληνική Κοινότητα Αλεξάνδρειας να εξακολουθεί να παρουσιάζει αρκετά ευρεία δραστηριότητα. Τα περισσότερα ιδρύματα υφίστανται και λειτουργούν ικανοποιητικά, δεδομένης και της οικονομι-

κής της ευρωστίας. Συγκεκριμένα, λειτουργούν σχολεία, γηροκομείο με περίπου 48 υπερήλικες τροφίμους, κοιμητήρια και συσσίτιο για τους γέροντες και τους απόρους, στους οποίους παρέχεται και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Η Ελληνική Κοινότητα Αλεξάνδρειας διεκδικεί ηγετικό ρόλο μεταξύ των διαφόρων άλλων σωματείων και οργανώσεων που υπάρχουν στην παροικία, καθώς η πυκνότητα των μελών τους είναι σαφώς μικρότερη από αυτή της Κοινότητας. Η τελευταία αποτελεί οργανισμό με πολύ αξιόλογη ακίνητη περιουσία, που προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στην παροικία (σχολεία, ιδρύματα, εκκλησίες, κλπ.)

Μέσα στα πλαίσια της Κοινότητας υπάρχει Γηροκομείο, για το οποίο προβλέπονται αρκετά ακόμη χρόνια ουσιαστικής λειτουργίας. Το πρόβλημα σίτισης ορισμένου αριθμού απόρων παροίκων αντιμετωπίζεται από το

Μπενάκειο Συσσίτιο, ενώ δωρεάν ιατρική-νοσηλευτική περίθαλψη σε απόρους ομογενείς προσφέρει η Κοινωνική Πρόνοια.

Παράλληλα με την Κοινότητα, πρόεδρος της οποίας είναι ένας δραστήριος συμπατριώτης μας, ο επιχειρηματίας Στέφανος Ταμβάκης, που είναι παράλληλα και πρόεδρος του ΣΑΕ Ασίας - Αφρικής, οι Έλληνες της Αλεξανδρείας είναι επίσης οργανωμένοι σε συλλόγους, σωματεία, ομίλους και ενώσεις, όπως είναι ο Σύλλογος Ελλήνων Επιστημόνων Αλεξανδρείας «Πτολεμαίος Δ'», το Σωματείο «Μικρασιατικός» (το οποίο δηλωμένο ως πολιτιστικό σωματείο, έχει μετατραπεί σε Ελληνική γωνιά για τους ηλικιωμένους παροίκους της συνοικίας Ιμβραημία), ο «Ελληνικός Ναυτικός Όμιλος Αλεξανδρείας (Ε.Ν.Ο.Α.)», η «Αθλητική Ένωση Ελλήνων Αλεξανδρείας», η «Ένωση Ελλήνων Φοιτητών Αλεξανδρείας», το «Κέντρο Ελληνικών Σπουδών», ο «Σύνδεσμος Ελλήνων Εκπαιδευτικών», το «Σώμα Ελλήνων Προσκόπων Αλεξανδρείας» και το «Σώμα Ελληνίδων Οδηγών Αλεξανδρείας».

Σήμερα στην Κοινότητα Αλεξανδρείας λειτουργούν το «Αβερλώφειο Γυμνάσιο-Λύκειο» και η «Πρατσίκειος Δημοτική Σχολή». Διδάσκουν 4 κοινοτικοί εκπαιδευτικοί και 16 αποσπασμένοι (οι 5 ομογενείς) στην Αίγυπτο από το Ελληνικό Δημόσιο.

Τα σχολεία ακολουθούν καθαρά ελληνικό πρόγραμμα διδασκαλίας. Φορέας αυτών είναι η Κοινότητα, η οποία μάλιστα έχει αναλάβει εξ' ολοκλήρου τις λειτουργικές δαπάνες που αντιμετωπίζουν, γεγονός που οφείλεται στη συνεχώς κλιμακούμενη μείωση της επιχορήγησης. Στο μεν Αβερλώφειο Γυμνάσιο-Λύκειο φοιτούν 36 μαθητές, στο Τοσιτσαίο-Πρατσίκειο Δημοτικό Σχολείο 18 μαθητές και στο Νηπιαγωγείο 14. Αριθμοί ενδεικτικοί της σοβαρής συνεχιζόμενης διαρροής της ομογένειας. ■